

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35807598, *zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingová č. 4*, proti žalovanej **Slovenskej republike**, za ktorú koná **Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky**, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Pezinok pod sp.zn. 4C/233/2012 (v spojenom konaní), o dovolaniach žalobkyne proti uzneseniam Krajského súdu v Bratislave z 18. decembra 2012, sp.zn. 8Co/477/2012, z 18. februára 2013, sp.zn. 14Co/110/2013, z 11. decembra 2012, sp.zn. 5Co/633/2012, z 19. decembra 2012, sp.zn. 4Co/568/2012, z 31. januára 2013, sp.zn. 3Co/37/2013, z 18. decembra 2012, sp.zn. 2Co/439/2012 a z 28. februára 2013, sp.zn. 2Co/88/2013, takto

r o z h o d o l :

Veci vedené na tunajšom súde pod sp.zn. 23XCdo/28/2015, 23XCdo/29/2015, 23XCdo/30/2015, 23XCdo/31/2015, 23XCdo/32/2015, 23XCdo/33/2015 a 23XCdo/34/2015, **s p á j a** na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp.zn. **23XCdo/28/2015**.

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žalovanej **n e p r i z n á v a** náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Pezinok uzneseniami z 8. októbra 2012, č.k. 4C/233/2012-8, 4C/234/2012-7a, 4C/238/2012-8, 4C/243/2012-8, 4C/244/2012-7a, 4C/246/2012-13

a 4C/151/2012-7a, uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 66-€ podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, prílohy zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. Proti týmto uzneseniam podala žalobkyňa odvolanie.

Krajský súd v Bratislave uzneseniami z 18. decembra 2012, sp.zn. 8Co/477/2012, z 18. februára 2013, sp.zn. 14Co/110/2013, z 11. decembra 2012, sp.zn. 5Co/633/2012, z 19. decembra 2012, sp.zn. 4Co/568/2012, z 31. januára 2013, sp.zn. 3Co/37/2013, z 18. decembra 2012, sp.zn. 2Co/439/2012 a z 28. februára 2013, sp.zn. 2Co/88/2013, napadnuté uznesenia potvrdil. V odôvodnení sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že z hľadiska obsahového išlo v podaných žalobách aj o námietku zaujatosti; za správny označil tiež následný postup súdu prvého stupňa pri vyrubení súdneho poplatku za námietku zaujatosti.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním, v ktorom žiadala zrušiť rozhodnutia súdov nižších stupňov a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, lebo v danom prípade: a/ súdy rozhodovali napriek tomu, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.) – nepodala totiž námietku zaujatosti, ale návrh podľa § 12 ods. 1 O.s.p., b/ odvolací súd jej odňal možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že jeho rozhodnutie je nielen „absolútne prekvapivé“, ale aj nepreskúmateľné, c/ rozhodoval vylúčený sudca, resp. súd nebol správne obsadený (§ 237 písm. g/ O.s.p.); o jej povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol sudca súdu, nezákonný postup ktorého jej spôsobil majetkovú a nemajetkovú ujmu, náhrady ktorej sa v konaní domáha.

Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

Podľa § 112 ods. 1 O.s.p. v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa u neho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

S prihliadnutím na totožnosť predmetu konania, totožnosť v osobe dovolateľky a skutkovú i právnu súvislosť obsahu dovolaní vo veciach vedených tunajším súdom pod sp.zn. 23XCdo/28/2015, 23XCdo/29/2015, 23XCdo/30/2015, 23XCdo/31/2015,

23XCdo/32/2015, 23XCdo/33/2015 a 23XCdo/34/2015, rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky, aplikujúc ustanovenie § 112 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p., tak, že predmetné veci spojil do jedného spoločného konania, ako je to uvedené v prvom výroku tohto rozhodnutia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania tej istej dovolateľky – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 1 Cdo 122/2014, 1 Cdo 264/2013, 3 Cdo 310/2014, 3 Cdo 534/2014, 4 Cdo 229/2014, 4 Cdo 235/2014, 5 Cdo 295/2014, 5 Cdo 311/2014, 6 Cdo 120/2014, 6 Cdo 304/2014). Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne podľa § 237 O.s.p. a § 239 O.s.p. prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. júna 2016

JUDr. Milan M o r a v a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková